

УДК 811.111'27

Т. І. Буяльська,
Житомирський державний університет імені Івана Франка, м. Житомир

ІНТЕРДИСКУРСИВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ВИРАЖЕННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ ПІДТРИМКИ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Стаття присвячена дослідженню інтердискурсивного аспекту вираження комунікативної підтримки засобами сучасної англійської мови. Запропоновано диференціацію інтердискурсивної здатності за принципами входження та перетину дискурсу комунікативної підтримки у взаємодії з іншими дискурсами. Інтердискурсивні особливості вираження комунікативної підтримки проаналізовано в межах взаємодії відповідного дискурсу з психотерапевтичним та кінодискурсом.

Ключові слова: інтра- та інтердискурсивність, дискурс комунікативної підтримки, кореляційна та інклюзивна інтердискурсивність.

INTERDISCOURSE ASPECT OF COMMUNICATIVE SUPPORT IN CONTEMPORARY ENGLISH

The article deals with the investigation of the interdiscursive aspect of the communicative support in contemporary English. The difference between intra- and interdiscourse is also revealed. The author suggests to differentiate interdiscourse capability according to the principles of inclusion and correlation in the interaction of communicative support discourse with other discourses. It is determined that inclusive interdiscourse capability characterizes interrelation between discourses of different types and the inclusive mode features interaction between discourses of a similar type. The communicative support discourse is defined as a special type of intentional discourse which is functioning by itself and is characterized by a high level of interdiscourse capability. Interdiscursive peculiarities of communicative support are analyzed within the interaction of the related discourse with psychotherapy and movie discourses as the examples of institutional and personal types correspondingly which function as so-called «background» discourses. Interrelation of the communicative support discourse with these discourses results in professional and non-professional modifications of the investigated discourse. In case of inclusive interdiscourse capability, «background» discourses do not experience any transformations of their characteristics but provide a certain context for the development of the communicative discourse. In case of correlative mode of interdiscourse, the intersection of similar discourses takes place. Under these conditions interrelated discourses integrate the features of each other in the way their boundaries become difficult to fix.

Keywords: intra- and interdiscourse, the communicative support discourse, correlative and inclusive interdiscourse capability.

ИНТЕРДИСКУРСИВНЫЙ ПОТЕНЦИАЛ ВЫРАЖЕНИЯ КОММУНИКАТИВНОЙ ПОДДЕРЖКИ В СОВРЕМЕННОМ АНГЛИЙСКОМ ЯЗЫКЕ

Стаття посвящена исследованию интердискурсивного аспекта выражения коммуникативной поддержки средствами современного английского языка. Предлагается разграничивать интердискурсивную способность по принципам вхождения и пересечения дискурса коммуникативной поддержки с другими дискурсами. Анализ интердискурсивных особенностей выражения коммуникативной поддержки произведен в пределах взаимодействия соответствующего дискурса с психотерапевтическим и кинодискурсом.

Ключевые слова: интра- и интердискурсивность, дискурс коммуникативной поддержки, корреляционная и инклюзивная интердискурсивность.

Розвиток дискурсології в лінгвістичній науці супроводжується зростаючим інтересом до категоріального апарату дискурс-аналізу. Дискурсивна парадигма охоплює дедалі більше понять, які, описуючи структурні та функціональні аспекти розгортання дискурсу, потребують наукового роз'яснення. До таких належать поняття інтра- та інтердискурсивності, термінами яких науковці описують проблему визначення меж дискурсу в його взаємодії з іншими дискурсами. Цим зумовлена актуальність поставленої мети даного дослідження – визначити особливості реалізації здатності дискурсу комунікативної підтримки до інтердискурсивності. Мета зумовлює вирішення низки завдань: встановити диференційні ознаки інтра- та інтердискурсу, визначити способи інтердискурсивної взаємодії дискурсу комунікативної підтримки в сучасній англійській мові з іншими дискурсами.

Залежно від типу дискурсу його межі можуть бути суворо регламентованими або прозорими. Відсутність чітких меж нерідко призводить до перетину дискурсів, під час якого відбувається накладання їх характеристик в одному тексті [12, с. 24]. За твердженням В. І. Карасика, такий перетин не властивий дискурсам з високим рівнем інституційності (наприклад, релігійному) через своєрідну «закритість», яка зумовлює чітку фіксацію меж [5, 6].

Функціонуючи у системі серед інших дискурсів, будь-який дискурс інтегрує та відображає їх елементи, результати чого відтворюються у текстах [7, с. 267–268]. Взаємодія дискурсів з супутньою інтеграцією елементів здатна змінювати їх «суто інституціалізовану прагматику» [1, с. 551] шляхом: 1) створення контексту взаємодії учасників дискурсу, 2) актуалізації функцій, нетипових для дискурсу «в чистому вигляді», 3) привнесення у дискурс системи нових знань, 4) реалізації нетипових стратегій і тактик для досягнення характерної для дискурсу мети, тощо.

З метою дослідження взаємодії дискурсів науковці вдаються до аналізу понять «інтра- / інтердискурс» та «інтра- / інтердискурсивність» (Д. О. Голованова, В. І. Карасик, П. Серио, Р. Сколлон, О. Й. Шейгал та ін.).

Інтердискурсивність називають гіперкатегорією вищого ієрархічного рівня, яка об'єднує інші категорії дискурсу [1, с. 126]. Передумовою появи теорії інтердискурсивності стали ідеї М. Фуко, одного з основоположників французької школи дискурсивного аналізу [8]. За словами дослідника, дискурс, перебуваючи у системі відносин з іншими дискурсами, віддзеркалює на різних структурних рівнях результат їх впливу у вигляді зовнішніх щодо дискурсивної практики дискурсивно-лінгвістичних явищ, а визначення зв'язків з іншими «дискурсивними формаціями» уможливило історичну реконструкцію думки [9, с. 543].

Розуміння категорії інтердискурсивності в сучасних наукових розвідках залежить від підходу до аналізу дискурсу. З позицій дослідження дискурсу як множини тематично співвіднесених текстів / висловлень, які функціонують в межах однієї комунікативної сфери, інтердискурсивність характеризує взаємодію різних дискурсів шляхом інтеграції різноманітних областей знання й практики, опис якої передбачає розгляд міжсистемної взаємодії сукупностей текстів, які належать до різних тематичних сфер комунікації [10, с. 36]. Подібним є розуміння інтердискурсу як сукупності елементів, сегментів, деталей, структурних фрагментів суміжних дискурсів [14, с. 11]. Акцентуючи увагу на процесуальності дискурсу в умовах екстралінгвістичного контексту, інтердискурсивність розглядають як існуючі у свідомості мовця знання, пов'язані з певним передтекстом [2, с. 11].

Для позначення феномену дискретного акту представлення одного дискурсу в іншому представник французької школи дискурсивного аналізу, М. Пеше, ввів поняття прекоконструкту [6, с. 98], вказуючи на його тісний зв'язок з категорією інтердискурсивності. Прекоконструкт визначається синтаксичними структурами, комбінаціями мовних елементів, сформованими в попередніх дискурсах. Такі вже існуючі конструкції здійснюють ефект присутності попередніх дискурсів [7; 9].

Загалом при визначенні інтердискурсу вказують на результат взаємодії дискурсів у плані вираження, взаємопроникнення у плані змісту чи взаємообмін екстралінгвістичними та мовними елементами [1; 10; 15 та ін.]. З огляду на існування прекоконструкту, інтегруюча дуалістичність інтердискурсу видається необов'язковою умовою інтердискурсивності, оскільки у випадку взаємного обміну дискурсотворчими елементами відбувався б взаємообмін прекоконструктами. Тому маємо підстави стверджувати, що інтердискурсивність передбачає не лише взаємопроникнення дискурсів, а й одичне входження одного дискурсу до іншого. Опіраючись на думку М. Пеше про апріорне відображення дискурсу в «тілесному» складі інших дискурсів [7, с. 267–268], вважаємо *інтердискурсивність здатністю одного дискурсу до входження в простір іншого дискурсу, внаслідок чого відбувається інтеграція екстралінгвістичних та мовних дискурсотвірних елементів*.

Інтрадискурс розуміють як певну вісь структурування дискурсу, сформовану внутрішніми параметрами, які визначають механізми побудови дискурсу за принципом «що я говорю зараз, як це співвідноситься з тим, що я сказав раніше, і з тим, що я скажу потім» [13, с. 147]. Інтрадискурс позначає функціонування дискурсу в самому собі [3, с. 26].

Загалом, будь-який дискурс є за своєю сутністю інтрадискурсом зі здатністю до інтердискурсивності. Різниця між інтрадискурсом та інтердискурсом здебільшого аналітична та впливає лише на вибір рівня аналізу дискурсу [13, с. 184]. Інтердискурсивність забезпечує простір, у якому розгортаються дискурсні формації «у відношеннях панування, підпорядкування і протиріччя», а інтрадискурсивність вказує на функціонування дискурсу «по відношенню до нього самого» [8, с. 45–46]. Поява дискурсу в просторі інших можливих дискурсів чи взаємодія з ними, є ознакою інтердискурсивності. Особливістю ж інтрадискурсивності є функціонування дискурсу як абстрактного цілого.

У дослідженні визначаємо дискурс комунікативної підтримки як особливий тип інтенціонального дискурсу, цілеспрямовану комунікативну дію, зумовлену діалогічною адресант-адресатною конфігурацією з іллокутивною метою надати допомогу співбесіднику, корегуючи або впливаючи на його психоемотивний стан чи поведінку. Дискурс комунікативної підтримки є самостійно функціонуючим інтрадискурсом з високим рівнем здатності до інтердискурсивності. Проникаючи в інші дискурси, досліджуваний дискурс демонструє власні базові системоутворюючі ознаки в ситуаціях, які за зовнішніми характеристиками співвідносяться з дискурсами, причетними до дискурсивної взаємодії.

Інтердискурсивні зв'язки виникають внаслідок поєднання різноаспектних засобів дискурсу, залучаючи різні його категорії [11, с. 57]. Дискурсу комунікативної підтримки характерні риси інтердискурсивності переважно за особливостями мовленнєвої форми взаємодії учасників спілкування, оскільки важливим маркером комунікативної підтримки є саме вербальна специфіка побудови висловлень, тоді як сфера, у якій відбувається розвиток ситуації, та її учасники варіюються.

Необхідно зазначити, що у сучасних лінгвістичних розвідках [5; 12; 15 та ін.] аналіз понять *інтра-* та *інтердискурсивності* здійснюється стосовно, насамперед, інституційних дискурсів. Взаємовплив та взаємопроникнення конкретного дискурсу та інших видів дискурсу спричинені соціальними процесами в суспільстві [13, с. 183], тому науковці звертають увагу здебільшого на взаємодію мовних структур різних соціальних сфер.

Аналіз вираження комунікативної підтримки в психотерапевтичному дискурсі та кінодискурсі дозволяє прослідкувати здатність дискурсу комунікативної підтримки до інтердискурсивності. У даному дослідженні вказані дискурси слугують своєрідним фоном для функціонування дискурсу комунікативної підтримки. Розгортаючись у просторах «фонових»

дискурсів досліджуваній дискурс переймає певні особливості їх стилістичної та мовної організації, що відображається у реалізації професійного та непрофесійного підтипів дискурсу комунікативної підтримки.

Вираження комунікативної підтримки у психотерапевтичному дискурсі обумовлена специфікою мовленнєвих висловлень у вербальній взаємодії психотерапевта та клієнта. Статусно-рольові відносини учасників такої інтеракції визначають його інституційність. Практика психотерапевтичної допомоги залучає широкий спектр стратегій і тактик вербальної діяльності психотерапевта. Психотерапевтична комунікація передбачає вираження підтримки клієнта під час консультації з метою оптимізації психотерапевтичного процесу. Тому тексти психотерапевтичних діалогів слугують сферою реалізації комунікативної підтримки у професійному середовищі, а досліджуваній дискурс таким чином проникає у психотерапевтичний. Результатом такого прояву інтердискурсивності є професійний дискурс комунікативної підтримки.

Використання художнього кінодискурсу для демонстрації вираження комунікативної підтримки у особистісно-орієнтованому побутовому дискурсі зумовлений його здатністю передавати лінгвістичний та екстралінгвістичний матеріал у широкому контексті ситуацій, трансформуючи їх у змістове, структурне та функціональне ціле [4, 102]. Мовна складова художнього кінодискурсу виражена кінотекстом, представленого кінодіалогом у виконанні носіїв певного менталітету, що дає підстави для розгляду мовлення персонажів як моделі природного діалогу [4, 105], релевантного для лінгвістичного дослідження. Кінодіалоги слугують платформою для розвитку ситуації вираження комунікативної підтримки у розгорнутому контексті, оскільки синергетична природа кінодискурсу дає можливість аналізувати частину через ціле. Кінодискурс є осередком демонстрації різних сфер життєдіяльності сучасної людини у конкретних соціокультурних умовах, в тому числі побутових ситуаціях. Таким чином, дискурс комунікативної підтримки проникає одночасно у простори двох інших дискурсів: у побутовий, який слугує джерелом змісту, та у кінодискурс як форму вираження змісту. Результатом такого інтердискурсивного входження є інтеграція рис побутового дискурсу в непрофесійний підтип дискурсу комунікативної підтримки.

Вагомим для даного дослідження є твердження, згідно якого інтердискурсивність вважають міждискурсною категорією, яка пов'язує дискурси різних типологій та забезпечує проникнення інституційних типів у особистісні [15]. Однак видаються ймовірними відмінності при взаємодії однотипових дискурсів та дискурсів різного типу, тобто виокремлених на основі однієї та різних типологій відповідно.

Здійснений аналіз широкого спектру функціонування дискурсу комунікативної підтримки дозволяє стверджувати, що його здатність до інтердискурсивності реалізується принципово відмінними способами: шляхом входження до інших дискурсів або перетину з ними. Зважаючи на це, вбачаємо за доцільне класифікувати категорію інтердискурсивності на *інклюзивну* (від англ. «*inclusive*» – «такий, що вміщує в собі») та *кореляційну* (від англ. «*correlative*» – «такий, що співвідноситься з»).

Взаємодія різнотипових дискурсів відповідає інклюзивній інтердискурсивності. Ознакою інклюзивної інтердискурсивності є повне розгортання одного дискурсу в межах іншого, де останній не переймає дискурсоформуючих ознак «внутрішнього дискурсу», а слугує метафізичною площиною для їх функціонування.

Кореляційна інтердискурсивність, притаманна взаємодії однотипових дискурсів, полягає у взаємопроникненні суміжних дискурсів, за умов якого відбувається частковий мовний, ситуативний, контекстний, жанрово-стилістичний перетин елементів.

Суттєвою характеристикою досліджуваного дискурсу є неможливість його функціонування у комунікації ізольовано від інших дискурсів. Ознаки інтердискурсивності даного дискурсу випливають з його здатності проникати у різні сфери життєдіяльності індивіда, а отже, взаємодіяти з інституціональними дискурсами. Оскільки дискурс комунікативної підтримки належить до типології за інтенціональним значенням, його проникнення в інституціональні дискурси відбувається завдяки інклюзивній інтердискурсивності.

При інклюзивній інтердискурсивності межі комунікативно-прагматичної ситуації підтримки, визначальної для досліджуваного дискурсу, є чітко окресленими. Це дозволяє здійснити аналіз дискурсу комунікативної підтримки в одиничному комунікативному акті, реалізованому в межах інституційного дискурсу. Виокремлені особливості реалізації дискурсу комунікативної підтримки в кожному окремому комунікативному акті формують сукупність, яка характеризує досліджуваній дискурс як абстрактне ціле, узагальнений процесуально-діяльнісний тип комунікативної діяльності.

Аналіз описаного входження досліджуваного дискурсу в інституційні дискурси потребує ілюстрації:

Mom: What did he say?

Daughter: He said that we don't live in the Peabody School district and that you and Mom: Faith have to go to school to Lincoln.

Daughter: I'm so sorry, Mommy.

Mom: Honey, don't. Oh...Please, don't cry Amelia, don't apologise to me.

Daughter: He asked me where we lived and I didn't know what to say.

Mom: I know, I know, you did the right thing. You never wanted to lie.

(«Infinitely Polar Bear», 2014; 00:13:55-00:14:20)

У наведеному епізоді мати втішає засмучену доньку через те, що остання, зізнавшись директору школи про справжню адресу проживання, змушена перейти на навчання до іншого закладу. Епізод слугує прикладом проникнення дискурсу комунікативної підтримки в сімейний дискурс. Продуцент підтримки (мати) надає допомогу засмученій донці шляхом заспокоєння (*don't cry, don't apologise to me*) та виправдання реципієнта підтримки (*you did the right thing, you never wanted to lie*). Вказані мовленнєві дії притаманні й сімейному дискурсу. Через це дискурс комунікативної підтримки гармонійно функціонує в просторі сімейного дискурсу, модифікуючи лише власні особливості, результатом чого є поява непрофесійного типу комунікативної підтримки.

Розглянемо приклад розгортання комунікативно-прагматичної ситуації підтримки в професійному середовищі:

Patient: (2-minute silence) Thinking about that makes me feel confused too because... it seems that if I don't want to say something there's no reason why I should <...> I didn't want to talk about having intercourse with MSCZ at all to start with, and then why I'm still choosing what I say, comes from some kind of, well, I keep saying, well, it's so personal <...> And (clears throat) I don't know, it just seemed very hard to say <...>.

Analyst: I'm not sure I understand that. How, how did that work in your mind?

Patient: I'm not sure either. (Laughs)

(Hartvig Dahl «The Case of Mrs. C.»)

Наведений приклад демонструє реалізацію професійного типу дискурсу комунікативної підтримки в психотерапевтичному дискурсі. Предмет хвилювань пацієнтки стосується її інтимного життя, що викликає перед нею певні труднощі

при розмові з психоаналітиком. З метою надання професійної допомоги, перед психоаналітиком постає завдання бути обережним при веденні діалогу, щоб вплинути на психоемоційний стан клієнта та розблокувати невпевненість клієнта для подальшого детального опису нею власної проблеми. Тому психоаналітик вдається до стратегії комунікативного пом'якшення власних суджень. Застосування конструкції *I'm not sure I understand that* перед деталізуючим запитанням *How, how did that work in your mind?* сприяє уникненню натиску та є опосередкованим проявом підтримки клієнтки психоаналітиком, оскільки дозволяє надати певного виду допомогу.

В обох прикладах сімейний та психотерапевтичний дискурс не зазнають трансформацій їх типових характеристик. Завдяки здатності досліджуваного дискурсу до інтердискурсивності вони забезпечують контекст взаємодії його учасників. Координація співфункціонування вказаних дискурсів відбувається за рахунок реалізації стратегій комунікативної підтримки з урахуванням фонових знань комунікантів, їх пресупозицій щодо ситуації, забезпечених сімейним та психотерапевтичним дискурсами.

У взаємодії дискурсу комунікативної підтримки з подібними йому дискурсами прояв інтердискурсивності набуває інших характеристик. У таких випадках досліджуваний дискурс не проникає в інші дискурси, функціонуючи як їх внутрішній компонент, а перетинається з ними, інтегруючи в собі їх окремі риси. За умов такого прояву інтердискурсивності взаємообмін мовними засобами та структурами, притаманними задіяним дискурсам, часто ускладнює визначення меж кожного з них.

Приналежність дискурсу комунікативної підтримки до інтенціонального типу зумовлює віднесеність дискурсів з певним інтенціональними значенням до категорії йому однотипових. Ілюстрацією перетину дискурсів за принципом фрагментарної інтердискурсивності слугує приклад:

A: *You can come early today? I'm sure nobody will come.*

B: *You are wrong, but I'll get there early.*

(«Happythankyoumoreplease», 2010; 00:01:45-00:01:50)

У наведеному прикладі, де учасником взаємодії висловлено хвилювання з приводу присутності запрошених на вечірку, комунікативну підтримку виражено шляхом психологічного заспокоєння за допомогою заперечення факту, що викликає занепокоєння у реципієнта підтримки. Вжите продуцентом підтримки з цією метою висловлювання *you are wrong* відображає експліцитне навмисне підведення під сумнів істинності попереднього твердження. Це відповідає інтенціональному змісту дискурсу спростування. Тобто відбувається перетин вказаних дискурсів, за умов якого визначення дискурсивних меж стає можливим лише з урахуванням дослідницьких пріоритетів: аналізу реалізації дискурсу комунікативної підтримки через стратегію спростування чи дискурсу спростування через імпліцитно виражену комунікативну підтримку.

Таким чином, дискурс комунікативної підтримки є самостійно функціонуючим інтрадискурсом, сформованим власними внутрішніми параметрами та здатним проникати в простори інших дискурсів. Його здатність до інтердискурсивності реалізується шляхом інклюзивного (повного) входження в межі інституційних дискурсів, які слугують метафізичним фоном для розгортання дискурсу комунікативної підтримки, та кореляційного (часткового) перетину з однотипними йому інтенціональними дискурсами. Визначення стратегій, за допомогою яких відбувається взаємодія дискурсу комунікативної підтримки з іншими дискурсами, становить перспективу подальшого дослідження.

Література:

1. Переклад у наукових дослідженнях представників харківської школи : колективна монографія / за ред. : Л. М. Черноватого, О. А. Кальниченка, О. В. Ребрія ; Кафедра теорії та практики перекладу англ. мови Харківського нац. ун-ту імені В. Н. Каразіна. – Вінниця : Нова книга, 2013. – 565 с.
2. Архипов И. К. Полифония мира, текст и одиночество познающего сознания / И. К. Архипов // Studia Linguistica. Когнитивные и коммуникативные функции языка. – Вып. XIII. – СПб., 2004. – С. 7–18.
3. Голованова Д. А. Интердискурсивность дипломатического дискурса / Д. А. Голованова // Известия ВГПУ. Серия Филологические науки. – № 7 (92). – 2014. – С. 25–30.
4. Данилов Ю. В. Герман Хакен о синергетике / Ю. В. Данилов // Синергетическая парадигма. Нелинейное мышление в науке и искусстве. – М. : Прогресс-Традиция, 2002. – С. 22–26.
5. Карасик В. И. Характеристики педагогического дискурса / В. И. Карасик // Языковая личность : аспекты лингвистики и лингводидактики : сб. науч. тр. – Волгоград : Перемена, 1999. – С. 3–18.
6. Олизько Н. С. Интердискурсивность как категория постмодернистского письма / Н. С. Олизько // Вестник Челябинского государственного университета. – Вып. № 15 – 2007. – С. 95–104.
7. Пеше М. Прописные истины. Лингвистика, семантика, философия / М. Пеше // Квадратура смысла : французская школа анализа дискурса / [под ред. П. Серио] – М. : Прогресс, 1999. – С. 267–268.
8. Серио П. Как читают тексты во Франции / П. Серио // Квадратура смысла : французская школа анализа дискурса / [под ред. П. Серио]. – М. : Прогресс, 1999. – С. 12–53.
9. Серио П. Анализ дискурса во Французской школе (дискурс и интердискурс) / Патрик Серио // Семиотика : Антология / [сост. Ю. С. Степанов.] – М. : Академический проспект, Екатеринбург : Деловая книга, 2001. – 702 с.
10. Чернявская В. Е. Интертекстуальность и интердискурсивность / В. Е. Чернявская // Текст – Дискурс – Стиль. – СПб : Изд-во СПбГУЭФ, 2003. – С. 23–42.
11. Шевченко І. С. Інтердискурсивність політичного дискурсу / І. С. Шевченко // Вісник Харків. нац. ун-ту ім. В.Н. Каразіна. – 2009. – № 848. – С. 53–57.
12. Шейгал Е. И. Семиотика политического дискурса / Е. И. Шейгал. – М.-Волгоград : Перемена, 2000. – 365 с.
13. Goodrich P. Legal Discourse. Studies in Linguistics, Rhetoric and Legal Analysis / P. Goodrich. – London : The Macmillan Press LTD., 1987. – 226 p.
14. Link J. Kollektivsymbolik und Mediendiskurse / Jürgen Link // Kulturrevolution. – 1982. – 1. – S. 6–21.
15. Scollon R. Interdiscursivity and identity / R. Scollon // Critical Discourse Analysis. Critical Concepts in Linguistics. Ed. Michael Toolan. – London and New York : Routledge, 2002. – Vol. IV. Current Debates and New Directions. – P. 79–94.

Список ілюстративних джерел:

16. Happythankyoumoreplease [Video] / Directed by Josh Radnor. Starring: Malin Akerman, Tony Hale, Zoe Kazan, Kate Mara. – Tom Sawyer Entertainment. – 100 min. – Release Date: January 20, 2010.
17. Hartvig Dahl. The Case of Mrs. C. / D. Hartwig // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://asp6new.alexanderstreet.com/psyc/psyc.object.details.aspx?dorpId=1000367961>
18. Infinitely Polar Bear [Video] / Directed by Maya Forbes. Starring: Mark Ruffalo, Zoe Saldana. – Paper Street Films. – 90 min. – Release Date: January 18, 2014.